

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 39 0 Rs 072436 25 Rsž
Zenica, 9.4.2025.g.

Kantonalni sud u Zenici, u građanskom vijeću sastavljenom od sudija: Mađar-Ramljak Nedeljke, kao predsjednice vijeća, Subašić Ljilje i Kokor Srećka, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice P.D., kćeri M. iz T., ..., koju zastupa punomoćnik Sprečo S. Damir, advokat iz Doboja, protiv tuženog JU DOM ZDRAVLJA „IZUDIN MULABEĆIROVIĆ-IZO“ TEŠANJ, koga zastupa direktorica F. M. i punomoćnici Cerovac Mustafa i Cerovac Damir, advokati Zajedničke advokatske kancelarije iz Tešnja, radi zaštite od diskriminacije, poništenja, isplate i naknade štete, vrijednost predmeta spora 6.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužiteljice protiv presude Općinskog suda u Tešnju broj: 39 0 Rs 072436 23 Rs od 13.12.2024.g., u sjednici vijeća održanoj dana 9.4.2025.g., donio je

P R E S U D U

Žalba se djelimično uvažava i prvostepena presuda:

1) preinačava u dijelu stava prvog na način kako slijedi: Poništavaju se odluka tuženog o povredi radne obaveze tužiteljice broj: 2745/23 od 13.6.2023.g., odluka tuženog o povredi radne obaveze broj: 4047/23 od 31.8.2023.g. i odluka tuženog po prigovoru broj: 4888/23 od 23.10.2023.g.; poništava se odluka Upravnog odbora tuženog broj: 6069/23 od 28.12.2023.g. u tački 2. i odluka Upravnog odbora tuženog broj: 6068/23 od 28.12.2023.g.; poništava se rješenje tuženog o otkazu ugovora o radu tužiteljici broj: 5031/23 od 31.10.2023.g.; poništava se rješenje tuženog o izmjeni rješenja o otkazu ugovora o radu tužiteljici broj: 14-30-1-1293/24 od 8.8.2024.g.; poništava se Ugovor o radu zaključen između tuženog kao poslodavca sa jedne i tužiteljice kao radnika sa druge strane broj: 5032/23 od 31.10.2023.g.; poništava se rješenje tuženog o raspoređivanju radnika i utvrđivanju osnovne plate broj: 5033/23 od 31.10.2023.g., te se obavezuje tuženi da tužiteljicu vrati na poslove i zadatke radnog mjesta Rukovodilac centra za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju, te da tužiteljici uspostavi radno-pravni odnos po osnovu Ugovora o radu broj: 03-05-11499/22 od 29.8.2022.g. počev od 1.11.2023.g., sve u roku od 15 dana,

2) ukida: a) u dijelu stava prvog kojim se traži da se tuženi obaveže na plaćanje razlike plata koje bi tužiteljica ostvarila da je radila po osnovu Ugovora o radu broj: 03-051-1499/22 od 29.8.2022.g. tako da joj za svaki mjesec isplati: za novembar 2023. iznos od 138,11 KM sa zakonskim zateznim

kamatama od 1.1.2024. do isplate, za decembar 2023. iznos od 131,83 KM sa zakonskim zateznim kamatama od 1.2.2024. do isplate, za januar 2024. iznos od 144,38 KM sa zakonskim zateznim kamatama od 1.3.2024. do isplate, za februar 2024. iznos od 131,83 KM sa zakonskim zateznim kamatama od 1.4.2024. do isplate, za mart 2024. iznos od 131,83 KM sa zakonskim zateznim kamatama od 1.5.2024. do isplate, za april 2024. iznos od 138,11 KM sa zakonskim zateznim kamatama od 1.6.2024. do isplate, za maj 2024. iznos od 144,38 KM sa zakonskim zateznim kamatama od 1.7.2024. do isplate, za juni 2024. iznos od 125,55 KM sa zakonskim zateznim kamatama od 1.8.2024. do isplate, za juli 2024. iznos od 144,38 KM sa zakonskim zateznim kamatama od 1.9.2024. do isplate, za avgust 2024. iznos od 138,11 KM sa zakonskim zateznim kamatama od 1.10.2024. do isplate, zajedno sa pripadajućom razlikom doprinosa za penzijsko-invalidsko osiguranje za period 1.11.2023-31.8.2024.g. u ukupnom iznosu od 456,15 KM uplatom u korist tužiteljice na račun Federalnog zavoda za PIO i **b)** u dijelu stava drugog kojim je odbijen zahtjev tužiteljice da joj tuženi naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.040,00 KM i u stavu trećem kojim je tužiteljica obavezana da tuženom nadoknadi troškove postupka u iznosu od 1.684,80 KM, dok je preostali zahtjev tuženog za naknadu troškova postupka u iznosu od 210,60 KM odbijen kao neosnovan, pa se u tim ukinutim dijelovima predmet vraća prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Žalba **se odbija** kao neosnovana i presuda prvostepenog suda **potvrđuje**:

- u preostalom dijelu stava prvog kojim je odbijen kao neosnovan zahtjev da se utvrdi da je tuženi povrijedio pravo tužiteljice na jednako postupanje zbog nacionalnog porijekla u pogledu uslova i zahtjeva rada, otkazivanja ugovora o radu i drugih pitanja koja proističu iz radnog odnosa, podvrgavajući tužiteljicu dugogodišnjim neravnopravnim uslovima rada i višestrukim neosnovanim disciplinskim postupcima protivno odredbi člana 178. Zakona o radu FBiH; naloži tuženom da poduzme radnje i ukloni uzroke povrede prava tužiteljice na jednako postupanje i da se zabrani tuženom da ubuduće preduzima radnje kojima se krši ili može prekršiti pravo tužiteljice na jednako postupanje u pogledu uslova i zahtjeva rada, otkazivanja ugovora o radu i drugih pitanja koja proističu iz radnog odnosa;

- te u stavu drugom kojim je odbijen kao neosnovan zahtjev tužiteljice da se obaveže tuženi da joj po osnovu naknade štete na ime povrede prava ličnosti uzrokovane povredom prava na jednako postupanje isplati iznos od 6.000,00 KM zajedno sa kamatama od dana podnošenja tužbe do isplate.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom, u stavu prvom, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice da se: utvrdi da je tuženi povrijedio pravo tužiteljice na jednako postupanje zbog nacionalnog porijekla u pogledu uslova i zahtjeva rada,

otkazivanja ugovora o radu i drugih pitanja koja proističu iz radnog odnosa, podvrgavajući tužiteljicu dugogodišnjim neravnopravnim uslovima rada i višestrukim neosnovanim disciplinskim postupcima protivno odredbi člana 178. Zakona o radu FBiH; naloži tuženom da poduzme radnje i otkloni uzroke povrede prava tužiteljice na jednako postupanje i da se zabrani tuženom da ubuduće preduzima radnje kojima se krši ili može prekršiti pravo tužiteljice na jednako postupanje u pogledu uslova i zahtjeva rada, otkazivanja ugovora o radu i drugih pitanja koja proističu iz radnog odnosa; poništi odluka tuženog o povredi radne obaveze tužiteljice broj: 2745/23 od 13.6.2023.g., odluka tuženog o povredi radne obaveze broj: 4047/23 od 31.8.2023.g. i odluka tuženog po prigovoru broj: 4888/23 od 23.10.2023.g.; poništi odluka Upravnog odbora tuženog broj: 6069/23 od 28.12.2023.g. u tački 2. i odluka Upravnog odbora tuženog broj: 6068/23 od 28.12.2023.g.; poništi rješenje tuženog o otkazu ugovora o radu tužiteljici broj: 5031/23 od 31.10.2023.g.; poništi rješenje tuženog o izmjeni rješenja o otkazu ugovora o radu tužiteljici broj: 14-30-1-1293/24 od 8.8.2024.g.; poništi Ugovor o radu zaključen između tuženog kao poslodavca sa jedne i tužiteljice kao radnika sa druge strane broj: 5032/23 od 31.10.2023.g.; poništi rješenje tuženog o raspoređivanju radnika i utvrđivanju osnovne plate broj: 5033/23 od 31.10.2023.g., kao i da se obaveže tuženi da tužiteljicu vrati na poslove i zadatke radnog mjesta Rukovodilac centra za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju, te da tužiteljici uspostavi radno-pravni odnos po osnovu Ugovora o radu broj: 03-05-11499/22 od 29.8.2022.g. počev od 1.11.2023.g. uz obavezivanje na plaćanje razlike plata koje bi tužiteljica ostvarila da je radila po osnovu Ugovora o radu broj: 03-051-1499/22 od 29.8.2022.g. tako da joj za svaki mjesec isplati: za novembar 2023. iznos od 138,11 KM sa zakonskim zateznim kamatama od 1.1.2024. do isplate, za decembar 2023. iznos od 131,83 KM sa zakonskim zateznim kamatama od 1.2.2024. do isplate, za januar 2024. iznos od 144,38 KM sa zakonskim zateznim kamatama od 1.3.2024. do isplate, za februar. 2024. iznos od 131,83 KM sa zakonskim zateznim kamatama od 1.4.2024. do isplate, za mart 2024. iznos od 131,83 KM sa zakonskim zateznim kamatama od 1.5.2024. do isplate, za april 2024. iznos od 138,11 KM sa zakonskim zateznim kamatama od 1.6.2024. do isplate, za maj 2024. godine iznos od 144,38 KM sa zakonskim zateznim kamatama od 1.7.2024. do isplate, za juni 2024. iznos od 125,55 KM sa zakonskim zateznim kamatama od 1.8.2024. do isplate, za juli 2024. iznos od 144,38 KM sa zakonskim zateznim kamatama od 1.9.2024. do isplate, za avgust 2024. iznos od 138,11 KM sa zakonskim zateznim kamatama od 1.10.2024. do isplate, zajedno sa pripadajućom razlikom doprinosa za penzijsko-invalidsko osiguranje za period 1.11.2023.g. do 31.8.2024.g. u ukupnom iznosu od 456,15 KM uplatom u korist tužiteljice na račun Federalnog zavoda za PIO. Stavom drugim pobijane presude odbijen je kao neosnovan zahtjev tužiteljice da se obaveže tuženi da joj po osnovu naknade štete na ime povrede prava ličnosti uzrokovane povredom prava na jednako postupanje isplati iznos od 6.000,00 KM zajedno sa kamatama od dana podnošenja tužbe do isplate i troškovima parničnog postupka u iznosu od 2.040,00 KM. Stavom trećim tužiteljica je obavezana da tuženom nadoknadi troškove postupka u iznosu od

1.684,80 KM, dok je preostali zahtjev tuženog za naknadu troškova postupka u iznosu od 210,60 KM odbijen kao neosnovan.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno podnijela tužiteljica kojom presudu pobija u cijelosti zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se žalba uvaži, presuda preinači na način da se tužbeni zahtjevi usvoje u cijelosti i tuženi obaveže na naknadu troškova postupka ili da se presuda ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

Tuženi u odgovoru na žalbu predlaže da se žalba odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi uz naknadu troškova za sastav odgovora na žalbu u iznosu od 360,00 KM sa PDV-om od 61,20 KM, ukupno 421,20 KM.

Žalba je djelimično osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužiteljice da se utvrdi da je tuženi povrijedio njeno pravo na jednako postupanje u pogledu pitanja iz radnog odnosa; zatim da se ponište odluke tuženog broj: 2745/23 od 13.6.2023.g., broj: 4047/23 od 31.8.2023.g., broj: 4888/23 od 23.10.2023.g.; broj: 6069/23 od 28.12.2023.g., broj: 6068/23 od 28.12.2023.g., broj: 5031/23 od 31.10.2023.g., broj: 14-30-1-1293/24 od 8.8.2024.g., broj: 5032/23 od 31.10.2023.g. i broj: 5033/23 od 31.10.2023.g., kao i da se obaveže tuženi da tužiteljicu vrati na poslove i zadatke ranijeg radnog mjesta i uspostavi radno-pravni odnos po osnovu Ugovora o radu broj: 03-05-11499/22 od 29.8.2022.g., da joj isplati razlike plaća sa razlikom doprinosa za penzijsko-invalidsko osiguranje za period 1.11.2023-31.8.2024.g., te da joj po osnovu naknade štete na ime povrede prava ličnosti uzrokovane povredom prava na jednako postupanje isplati iznos od 6.000,00 KM zajedno sa kamatama i troškovima postupka.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda proizlazi da je tužiteljica u radnom odnosu kod tuženog još od 1988.g. i da je 26 godina bila na poziciji rukovodioca Centra za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju. Tužiteljica je sa tuženim zaključila Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj: 03-05-1-1499/22 od 29.8.2022.g. radi obavljanja poslova i radnih zadataka doktora medicine specijaliste fizikalne medicine i rehabilitacije-rukovodioca Centra za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju. Pozivom na davanje izjave broj: 1501/23 od 29.3.2023.g. tuženi je pozvao tužiteljicu da dadne pismenu izjavu u vezi obraćanja (usmene komunikacije) M. M. prilikom unosa kartona u njenu ordinaciju dana 29.3.2023.g., a tužiteljica je povodom tog poziva dostavila tuženom dana 4.4.2023.g. pismenu izjavu. Tuženi je dana 12.6.2023.g. donio odluku o povredi radne obaveze broj: 2744/23 jer je tužiteljica učinila težu povredu radne obaveze iz člana 108. tačke 27. Pravilnika o radu na način što je dana 27.3.2023.g. pred više lica iznijela sumnje da joj je neko otključao ordinaciju i uzeo CD od pacijenta, izrečena joj je mjera "pismena opomena", te je određeno da će se tužiteljici otkazati ugovor o radu u slučaju činjenja teže povrede radne obaveze iz člana 108. tačke od 1. do 27. i tačke 34. Pravilnika o radu u narednih 6 mjeseci. Protiv odluke o povredi

radne obaveze broj: 2744/23 od 13.6.2023.g. tužiteljica je izjavila prigovor dana 29.6.2023.g. Tuženi je dana 13.6.2023.g. donio odluku o povredi radne obaveze broj: 2745/23 od 13.6.2023.g. jer je tužiteljica učinila težu povredu radne obaveze iz člana 108. tačke 27. Pravilnika o radu time što je dana 29.3.2023.g. u usmenoj komunikaciji sa M.M. komentarisala njegov privatni život, izrečena joj je mjera "pismena opomena", te je određeno da će se tužiteljici otkazati ugovor o radu u slučaju činjenja teže povrede radne obaveze iz člana 108. tačke od 1. do 27. i tačke 34. Pravilnika o radu u narednih 6 mjeseci. Protiv odluke o povredi radne obaveze broj: 2745/23 od 13.6.2023.g. tužiteljica je izjavila prigovor dana 30.6.2023.g. Pozivom za davanje izjave broj: 3396/23 od 19.7.2023.g. tuženi je pozvao tužiteljicu da dadne pismenu izjavu povodom prigovora Dž. M. pred Komisijom za prigovore pacijenata dana 21.7.2023.g. u 11,45 sati. Tuženi je dana 31.8.2023.g. donio odluku o povredi radne obaveze broj: 4047/23 jer je tužiteljica učinila lakšu povredu radne obaveze iz člana 107. tačke 7. na način da je dana 22.6.2023.g. sa pacijentom Dž.M. neprimjereno razgovarala rekavši mu da je glup, a dana 30.6. na neprimjeren način saopštila svoju odluku da neće primiti Dž.M. na kontrolni pregled, pa joj je na ime počinjene lakše povrede radne obaveze izrečena mjera "pismena opomena". Protiv te odluke tužiteljica je dana 6.10.2023.g. izjavila prigovor. Odlukom o prigovoru broj: 4888/23 od 23.10.2023.g. odbijen je prigovor tužiteljice na odluku broj: 4047/23 o povredi radne obaveze. Pozivom na pismeno izjašnjenje broj: 4044/23 od 31.8.2023.g. tuženi je pozvao tužiteljicu da dadne pismenu izjavu povodom prijave od 30.8.2023.g. upućene od strane T. E..u vezi događaja koji se desio 29.8.2023.g., a tužiteljica je povodom tog poziva dostavila tuženom dana 31.8.2023.g. pismenu izjavu. Tuženi je dana 24.10.2023.g. donio odluku o povredi radne obaveze broj: 4944/23 jer je tužiteljica učinila lakšu povredu radne obaveze iz člana 107. tačke 7. Pravilnika o radu na način da je dana 29.8.2023.g. ušla u kartoteku i obratila se E.T., BA sestrinstva, raspoređenoj na poslove referenta za kvalitet u zdravstvu i rekla joj da ne može pregledati njene kartone, što nije bilo tačno, pa joj je na ime počinjene lakše povrede radne obaveze izrečena mjera "pismena opomena". Protiv odluke broj: 4944/23 tužiteljica je podnijela prigovor broj: 5530/23 od 27.11.2023.g. koji je odbijen kao neosnovan odlukom tuženog broj: 6068/23 od 28.12.2023.g. Rješenjem o otkazu ugovora o radu broj: 5031/23 od 31.10.2023.g. tužiteljici je otkazan Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj: 03-05-1-1499/22 od 29.8.2022.g. zbog činjenja teže i lakše povrede na radu i narušenih međuljudskih odnosa u Centru za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju sa 31.10.2023.g., te joj je ponuđeno zaključivanje ugovora o radu na neodređeno vrijeme pod izmijenjenim uvjetima za poslove i radne zadatke specijaliste fizikalne medicine i rehabilitacije počev od 1.11.2023.g. U obrazloženju odluke je navedeno da je tužiteljici po odluci broj: 2745/23 od 13.6.2023.g. za težu povredu radne obaveze izrečena mjera "pismena opomena" uz izjavu o namjeri otkaza, a odlukom broj: 4047/23 od 31.8.2023.g. za lakšu povredu radne obaveze izrečena joj je mjera "pismena opomena". Tužiteljica je sa tuženim zaključila Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj: 5032/23 od 31.10.2023.g. kojim je određeno da će počev od 1.11.2023.g. obavljati poslove i radne zadatke doktora medicine

specijaliste fizikalne medicine i rehabilitacije. Tužiteljica je protiv M.M.podnijela tuženom dvije prijave, jednu od 26.6.2023.g. i drugu od 27.10.2023.g., dok je protiv F. Z. podnijela tuženom prijavu o povredi radne obaveze dana 6.11.2023.g. Odlukom tuženog broj: 6069/23 od 28.12.2023.g. djelimično je usvojen zahtjev tužiteljice broj: 5531/23 od 27.11.2023.g. za zaštitu prava iz radnog odnosa, pa je djelimično poništena odluka broj: 2745/23 zbog nastupanja zastare, odbačen je dio prigovora na odluku broj: 4047/23 od 31.8.2023.g. kao neblagovremen, a direktor tuženog je obavezan da izvrši usklađivanje rješenja o otkazu broj: 5031/23 od 31.10.2023.g. u dijelu "obrazloženje" u skladu sa tom odlukom. Rješenjem o izmjeni rješenja o otkazu ugovora o radu broj: 14-30-1-1293/24 od 8.8.2024.g., u rješenju o otkazu ugovora o radu broj: 5031/23 od 31.10.2023.g. u tekstu obrazloženja brisane su sljedeće riječi: "po Odluci br. 2745/23 od 13.6.2023. godine za težu povredu radne obaveze mjera "pismena opomena" uz izjavu o namjeri otkaza ugovora o radu u slučaju činjenja teže povrede radne obaveze iz člana 108. tačke od 1. do 27. i tačke 34. u narednih šest mjeseci od izdavanja opomene." Protiv rješenja od 8.8.2024.g. tužiteljica je dana 2.9.2024.g. podnijela prigovor. Tuženi je odlukama o odobravanju plaćenog odsustva odobravao tužiteljici plaćena odustva i to: odlukom od 6.8.2020.g. u dane 27. i 28.8.2020.g. radi odlaska na VIII Hrvatski kongres fizikalne i rehabilitacijske medicine u Šibeniku, odlukom od 5.10.2021.g. u dane 14. i 15.10.2021.g. radi odlaska na 23. kongres Hrvatskog reumatološkog društva u Rovinju, odlukom od 7.9.2022.g. u dane 14, 15. i 16.9.2022.g. radi odlaska na Godišnji kongres reumatologa Srbije u Beogradu, odlukom od 6.4.2023.g. u dane 4. i 5.5.2023.g. radi odlaska na VI kongres fizijatara Crne Gore u Budvi, odlukom od 26.9.2023.g. u dane 27, 28. i 29.9.2023.g. radi odlaska na Godišnji kongres reumatologa Srbije u Vrnjačkoj banji, odlukom od 3.10.2023.g. u dan 18.10.2023.g. radi odlaska na 25. godišnji kongres Hrvatskog reumatološkog društva u Opatiji i odlukom od 14.3.2024.g. u dane 23, 24, 25. i 26.4.2024.g. radi odlaska na 24. Evropski kongres fizikalne i rehabilitacione medicine u Ljubljani. Odlukom tuženog broj: 03-05-6-1586/21 od 9.9.2021.g. odbijen je zahtjev tužiteljice za odobravanje plaćenog odsustva u period od 22. do 24.9.2021.g. radi odlaska na Godišnji kongres fizijatara Srbije u Vrdniku. Protiv te odluke tužiteljica je izjavila žalbu dana 10.9.2021.g. Rješenjem Kantonalne uprave za inspekcijske poslove, Sektor Sanitarna inspekcija broj: 18-33-03823/23-10-002-P od 25.4.2023.g. naloženo je tuženom pravnom licu kao i odgovornom licu u pravnom licu da obezbijede sanitarno-tehničke i higijenske uslove u ordinaciji dr D.P. Centra za fizikalnu medicinu i to: ukloniti sav otpad iz ordinacije i namještaj koji se ne može lako čistiti i održavati, provesti detaljno pranje i čišćenje svih površina u ordinaciji, obaveznu preventivnu dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju odjela nakon provedenog čišćenja i krečenja.

Prvostepeni sud je na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja pravilno primijenio materijalno pravo odredbe članova 2. stav 1. i 15. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije ("Službeni glasnik BiH", br. 59/09 i 66/16), kada je odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice za utvrđivanje diskriminacije i za naknadu štete po tom osnovu.

U obrazloženju presude prvostepeni sud navodi da je prilikom odlučivanja o ovim zahtjevima imao u vidu iskaz tužiteljice i iskaz ovlaštenog lica tuženog, direktorice F. M., kada je utvrdio da tužiteljica nije imala različit tretman u odnosu na druga lica (nema upoređivača u odnosu na koga je tužiteljica dovedena u različitu poziciju zbog svoje vjere). Nema različitog tretmana u odnosu na drugog specijalistu fizikalne medicine i rehabilitacije dr H. E. koji nije bio u povoljnijoj situaciji u odnosu na tužiteljicu koja je bila rukovodilac službe dugi niz godina. Ni iz čega ne proizlazi da je tužiteljici otkaz ugovora o radu na toj poziciji dat zbog vjerske pripadnosti, jer je otkaz uslijedio kao posljedica vođenja više disciplinskih postupaka protiv tužiteljice. To što tužiteljica nije mogla koristiti slobodne dane za vrijeme vjerskog praznika Bajram, već je iste koristila za svoje vjerske praznike, u skladu je sa propisima i nije uzrokovano njenom vjerskom pripadnošću. Nije utvrđeno ni da je postojao nejednak tretman u odnosu na druga lica protiv kojih je tužiteljica podnosila prijave, jer su i ti postupci vođeni, ali u istim nije utvrđena odgovornost zaposlenika, što ne ukazuje na postojanje diskriminacije.

Ne stoji žalbeni prigovor o povredi odredaba parničnog postupka. Stav prvi (u dijelu kojim je odbijen kao neosnovan zahtjev za utvrđenje diskriminacije i zahtjev da se naloži tuženom da ukloni uzroke povrede prava tužiteljice na jednako postupanje i da mu se zabrani da preduzima radnje kojima se krše ili mogu prekršiti prava tužiteljice) i stav drugi prvostepene presude, su određeni i jasni, sastavljeni u skladu sa članom 191. stav 3. Zakona o parničnom postupku („Službene novine FBiH“, br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), dok su u obrazloženju u skladu sa članom 191. stav 4. ZPP izloženi zahtjevi tužiteljice i navodi stranaka o činjenicama na kojima se ti zahtjevi temelje, dokazi i ocjena dokaza, kao i propisi na kojima je sud utemeljio ovaj dio presude.

Suprotno navodima žalbe, prvostepeni sud je u obrazloženju naveo kojim se razlozima rukovodio, odnosno koje činjenice i okolnosti je uzeo u obzir prilikom odlučivanja o ovom dijelu tužbenog zahtjeva, pri čemu je sve provedene dokaze cijenio na način propisan odredbom člana 8. ZPP.

Tužiteljica u žalbi ponovo ističe one razloge zbog kojih smatra da je bila izložena diskriminatorском ponašanju od strane tuženog (različito postupanje po prijavama tužiteljice i po prijavama drugih lica). Međutim, o tome zašto te navode nije prihvatio kao osnovane prvostepeni sud je u svojoj odluci dao dovoljne i jasne razloge koje kao pravilne prihvata i ovaj sud pa se tužiteljica na iste upućuje.

Ne stoje navodi žalbe da je prvostepeni sud ovaj dio presude zasnovao samo na iskazu direktorice tuženog i da se nije pozvao na dopis tuženog broj: 01-04-08-1451-2/24 od 17.9.2024.g. Prvostepeni sud je zaključak o tome da nije dokazano postojanje nejednakog tretmana u odnosu na druga lica protiv kojih je tužiteljica podnosila prijave, osim na iskazu svjedokinje F.M., utemeljio i na materijalnim dokazima: „...podnesku tuženog od 17.09.2024. godine sa prijavama koje je tužiteljica podnosila protiv drugih zaposlenika...”

Bez značaja je pozivanje tužiteljice na presudu broj: 39 0 Rs 062731 21 Rs, kao i navodi da: „...Iz spisa i pravosnažne presude u predmetu ovog suda broj 39 0 Rs 062731 21 Rs, vidljivo je nezakonito postupanje tužene usmjereno na profesionalnu degradaciju tužiteljice...“ Naime, pravosnažnom presudom Općinskog suda u Tešnju broj: 39 0 Rs 062731 21 Rs, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice da se poništi rješenje o otkazu ugovora o radu broj: 03-05-2-562/21, ugovor o radu broj: 03-05-1-563/21, rješenje o rasporedu radnika broj: 03-05-2-564/21, sve od 19.3.2021.g. i odluka Upravnog odbora tuženog po prigovoru tužiteljice broj: 1570/21 od 4.5.2021.g., kao i zahtjev da tuženi vrati tužiteljicu na mjesto rukovodioca Centra za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju sa punom radnom normom na neodređeno vrijeme, kao i zahtjev za naknadu troškova postupka.

Budući da žalbenim navodima nije dovedena u sumnju zakonitost i pravilnost ovog dijela prvostepene presude, zbog naprijed navedenog odlučeno je kao u stavu drugom izreke ove presude primjenom odredbe iz člana 226. ZPP.

Žalbom se osnovano osporava prvostepena presuda u dijelu stava prvog koji se odnosi na poništenje odluka i rješenja, vraćanje na ranije radno mjesto i uspostavu radno-pravnog odnosa.

I prema stanovištu ovog suda prvostepeni sud je, imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje, primjenom odredbi članova 28. stav 2, 107. stav 7, 108. stav 34. i 110. Pravilnika o radu tuženog i članova 106. stav 2. tačka a) i 107. Zakona o radu („Službene novine FBiH”, br. 26/16 i 89/18), pogriješio kada je ovaj dio tužbenog zahtjeva odbio kao neosnovan.

U obrazloženju presude prvostepeni sud navodi da je u postupcima koji su prethodili donošenju odluka broj: 2745/23, 4047/23 i 4944/23, tužiteljici omogućeno da se izjasni na navode iz prijave, zatim da je zbog zastare vođenja postupka odluka broj: 2745/23 poništena, dok kod odluka broj: 4047/23 i 4944/23 nije došlo do zastare. Prvostepeni sud smatra da je rješenjem o otkazu ugovora o radu od 31.10.2023.g. sumirano prethodno stanje i istim su obuhvaćeni već vođeni disciplinski postupci u kojima je tužiteljici omogućeno da iznese svoju odbranu. Da je tuženi pravilno proveo disciplinske postupke broj: 4047/23 i 4944/23 i izrekao disciplinske mjere, prvostepeni sud je zaključio na osnovu iskaza svjedoka P. A., M. F., Dž.M., Dž.S., M. M. i T.E.. Direktor tuženog je imao ovlaštenje za donošenje rješenja o otkazu ugovora o radu, jer je kroz više disciplinskih postupaka utvrđeno da je tužiteljica učinila povrede radne dužnosti. To rješenje tuženi je propustio donijeti u okviru odluke broj: 4944/23 od 24.10.2023.g., iako je već tada bilo evidentno da se radi o ponovljenoj lakšoj povredi radne dužnosti. Do donošenja rješenja od 31.10.2023.g. nije vođen bilo koji drugi disciplinski postupak protiv tužiteljice. To što je tuženi sumirao prethodne disciplinske postupke i donio posebno rješenje broj: 5031/23 od 31.10.2023.g., iako je odluku trebao donijeti u disciplinskom postupku koji se vodio pod brojem: 4944, jeste formalni nedostatak koji ne čini pobijano rješenje o otkazu nezakonitim. Direktor tuženog je postupajući u smislu odredbe člana 28.

stav 2. Pravilnika o radu rasporedio tužiteljicu u skladu sa stepenom stručne spremlje i ponudio Ugovor o radu shodno njenoj stručnoj spremi.

Iz spisa slijedi da su rješenju o otkazu broj: 5031/23 od 31.10.2023.g. prethodile odluke broj: 2745/23 od 13.6.2023.g. o težoj povredi radne obaveze iz člana 108. tačke 27. Pravilnika i broj: 4047/23 od 31.8.2023.g. o lakšoj povredi radne obaveze iz člana 107. tačke 7. Pravilnika. Odluka broj: 2745/23 od 13.6.2023.g. je odlukom broj: 6069/23 od 28.12.2023.g. djelimično poništena zbog nastupanja zastare, a zatim je rješenjem broj: 14-30-1-1293/24 od 8.8.2024.g. izmijenjeno rješenje o otkazu broj: 5031/23 od 31.10.2023.g. tako što su u obrazloženju izbrisane sljedeće riječi: „po Odluci br. 2745/23 od 13.6.2023. godine za težu povredu radne obaveze mjera „pismena opomena“ uz izjavu o namjeri otkaza ugovora o radu u slučaju činjenja teže povrede radne obaveze iz člana 108. tačke od 1. do 27. i tačke 34. u narednih šest mjeseci od izdavanja opomene.”

Odredbom člana 111. Pravilnika o radu (Mjere u slučaju utvrđene povrede radne obaveze) tuženog je regulisano:

„...U slučaju utvrđene povrede radne obaveze, a nakon iznošenja odbrane radnika, direktor odlukom može odrediti jednu od mjera, i to:

1. Pismena opomena za lakšu povredu radne obaveze iz člana 107. ovog Pravilnika,

2. Pismena opomena uz izjavu o namjeri otkaza ugovora o radu u slučaju činjenja teže povrede radne obaveze iz člana 108. tačke od 1. do 27. i tačke 34. u narednih šest mjeseci od izdavanja opomene,

3. Otkaz ugovora o radu:

- u slučaju činjenja teže povrede radne obaveze iz člana 108. tačke od 28. do 33.
- ponovnog činjenja teže povrede radne obaveze iz člana 108. tačke od 1. do 27. ovog Pravilnika u roku od 6 mjeseci od dana dostavljanja pismene opomene iz tačke 2. ovog člana...”

Budući da se nakon donošenja rješenja broj: 14-30-1-1293/24 od 8.8. 2024.g., rješenje o otkazu broj: 5031/23 od 31.10.2023.g. više ne zasniva na odluci o težoj povredi radne obaveze, nego samo na odluci broj: 4047/23 od 31.8.2023.g. o lakšoj povredi radne obaveze, takvo rješenje je nezakonito, obzirom da se prema naprijed citiranim odredbama Pravilnika o radu ugovor o radu nije mogao otkazati samo zbog lakše povrede radne obaveze kojom je tužiteljici izrečena mjera „pismena opomena“.

Kada bi se prihvatilo kao tačno stanovište prvostepenog suda da iz iskaza svjedoka P. A., M. F., Dž. M., Dž. S., M. M. i T.E. proizlazi da je tuženi pravilno proveo disciplinske postupke broj: 4047/23 i 4944/23 i izrekao disciplinske mjere, te kada bi se prihvatilo kao pravilno i stanovište prvostepenog suda da je rješenje o otkazu doneseno i zbog odluke broj: 4944/23 od 24.10.2023.g. o lakšoj povredi radne obaveze kojom je tužiteljici također izrečena mjera „pismena opomena“ (iako u obrazloženju rješenja o otkazu ta odluka nije navedena), odluka o otkazu ugovora o radu opet ne bi bila zakonita iz razloga što

ne bi postojala mogućnost da se tužiteljici na osnovu odredbi Pravilnika o radu otkáže ugovor o radu zbog dvije izrečene mjere "pismena opomena". To posebno što ni u jednoj od odluka o lakšoj povredi radne obaveze tužiteljici nije izrečena mjera pismena opomena uz izjavu o namjeri otkaza ugovora o radu.

Osim toga, odluka broj: 4944/23 od 24.10.2023.g. tužiteljici je uručena dana 30.10.2023.g., dakle samo dan prije donošenja rješenja o otkazu od 31.10.2023.g., tako da je tek nakon donošenja rješenja o otkazu tužiteljica izjavila prigovor protiv odluke broj: 4944/23 (tj. 27.11.2023.g.), a tuženi odluku o tom prigovoru donio 28.12.2023.g. kada je odluka o otkazu već postala konačna.

Zbog naprijed navedenog, o predmetnom dijelu tužbenog zahtjeva odlučeno je kao u stavu prvom, alineja 1), izreke ove presude primjenom odredbe člana 229. tačka 4. ZPP.

U odnosu na preostali dio stava prvog prvostepene presude koji se odnosi na isplatu razlike plaća u iznosu od ukupno 1.368,51 KM zajedno sa kamatama, te na uplatu doprinosa za penzijsko-invalidsko osiguranje u ukupnom iznosu od 456,15 KM, sve za period od 1.11.2023.g. do 31.8.2024.g., prvostepena presuda nije mogla biti preinačena iz razloga što prvostepeni sud nije dao posebnu ocjenu nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke.

Zbog toga je odlučeno kao u stavu prvom, alineja 2), izreke ove presude primjenom odredbe člana 227. stav 1. tačka 2. ZPP.

U nastavku postupka prvostepeni sud će odlučiti o preostalom dijelu tužbenog zahtjeva, a tim što će u smislu člana 397. stav 3. ZPP odlučiti i o troškovima cijelog postupka.

Predsjednica vijeća,
Mađar-Ramljak Nedeljka